

Sygn. akt V KO 80/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

w sprawie **B. K.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 grudnia 2017 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania

zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 16 września 2015 r.,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego [...]

z dnia 24 marca 2015 r.,

postanowił

1. oddalić wniosek,

**2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania
wznowieniowego w kwocie 20 (dwadzieścia) zł.**

UZASADNIENIE

Obrońca B. K. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 16 września 2015 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego [...] z dnia 24 marca 2015 r., którym B.K. został uznany m.in za winnego tego, że w dniu 13 lipca 2012 r., w

miejscu dokładnie nieustalonym na terenie powiatu gryfińskiego lub miasta S., działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia D. S., uderzając ją w głowę i twarz, a następnie rzucając na szyję broniącą się pokrzywdzonej sznurek i zaciskając go, spowodował obrażenia w postaci: rozległego fioletowego sińca w okolicy czołowej prawej wraz z sąsiadującymi otarciami naskórka, rozległego fioletowawego sińca w okolicy oczodołowej prawej i jarzmowej prawej z towarzyszącymi wylewami krwawymi podspojówkowymi pod spojówkami gałkowymi i powiekowymi, siniec w zakresie powłok miękkich całego nosa, fioletowawego sińca w okolicy oczodołowej lewej z towarzyszącymi wylewami krwawymi podspojówkowymi pod spojówkami gałkowymi i powiekowymi, podbiegnięć krwawych w obrębie czerwieni wargowej wargi dolnej i błony śluzowej przedsionka jamy ustnej, fioletowego sińca na prawo od okolicy bródkowej, w obrębie powłok miękkich szyi pasmowate okalające otarcie naskórka koloru szarawego w częściach tylnych wraz z wylewami krwawymi, w częściach przednich wraz z podbiegnięciami krwawymi, przechodzące na twarzy w pasmowaty fioletowawy siniec, a nadto w okolicy kolanowej lewej i prawej żółtawe otarcia naskórka bez cech podbiegnięcia krwawego, w wyniku czego doszło do zamknięcia przepływu dogłowego krwi, utraty przytomności, zatrzymania oddechu i krążenia, a następnie uduszenia gwałtownego w mechanizmie zadzierzgnięcia i zgonu pokrzywdzonej, tj. czynu z art. 148 § 1 k.k.

Obrońca, uzasadniając złożenie wniosku o wznowienie postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., podniósł pojawienie się w sprawie nowego dowodu wskazującego na to, że skazany nie popełnił przestępstwa zabójstwa, w postaci załączonego do wniosku listu otrzymanego rzekomo przez skazanego (administracja ZK miała nie przekazać skazanemu koperty, w której list się znajdował) podczas jego pobytu w Zakładzie Karnym w G., z którego wynika, że D. S. została zamordowana w dniu 13 lipca 2012 r. przez dwóch mężczyzn, którzy następnie usunęli ślady zbrodni i wyrzucili ciało. Zdaniem obrońcy świadczy to o wadliwym przeprowadzeniu procesu poszlakowego w niniejszej sprawie. Tego rodzaju ustalenie koresponduje zdaniem obrońcy z opinią biegłych z zakresu badania DNA. Obrońca wskazuje także na brak motywu zabójstwa po stronie B.K., jak również fakt, iż ślady krwi D. S. zostały ujawnione w samochodzie skazanego

dopiero w trakcie drugich oględzin. obrońca kwestionuje zatem strukturę łańcucha poszlak, które doprowadziły do ustalenia sprawstwa B. K.

W konkluzji obrońca wniósł o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 16 września 2015 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego [...] z dnia 24 marca 2015 r., w zakresie skazania B. K. za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k., a także uchylenie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2016 r., sygn. akt V KK 15/16 oraz wydanych w sprawie wyroków i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

W pisemnym stanowisku prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o oddalenie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie okazał się zasadny, co skutkowało jego oddaleniem. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że o pozytywnym rozstrzygnięciu wniosku o wznowienie postępowania *propter nova* (art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.) decyduje spełnienie kumulatywnie dwóch przesłanek - proponowany dowód ma cechy dowodu nowego nieznanego wcześniej ani stronie, ani sądowi orzekającemu w sprawie, a jego treść konfrontowana z pozostałym materiałem, który był podstawą dowodową kwestionowanego rozstrzygnięcia, pozwala z wysokim prawdopodobieństwem twierdzić, że po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie odmienne od poprzedniego - w postaci uniewinnienia skazanego lub skazania go za przestępstwo zagrożone karą łagodniejszą niż to, za które go wcześniej skazano (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2016 r., sygn. akt V KO 29/16, LEX nr 2044502)

W świetle analizy treści wniosku brak podstaw do uznania, że w sprawie ujawnił się nowy dowód, nieznanый przedtem sądowi, wskazujący na to, że skazany nie popełnił przypisanego mu czynu. Rozstrzygające w postępowaniu o wznowienie jest bowiem to, czy nowy dowód, w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., wskazuje na zaistnienie sytuacji, o jakiej mowa w tym przepisie. A więc, czy wynika z niego wniosek o pomyłkę sądowej (w tym przypadku o skazaniu B. K., pomimo że przypisanej mu zbrodni nie popełnił). List, którego autorstwo jest nieznanе samemu skazanemu, a który ma wskazywać na rzeczywistych, ale niezidentyfikowanych

sprawców przestępstwa przypisanego skazanemu, nie może być uznany za "nowy dowód" w ujęciu art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Kierując się zasadami logiki i doświadczenia życiowego trudno byłoby w sposób racjonalny dowodzić, że list na który powołuje się wnioskodawca choćby w najmniejszym stopniu podważa trafność wydanych w sprawie skazanego orzeczeń.

Nie sposób nie zauważyć, że już sama anonimowość listu wyłącza wiarygodność zawartych w nim informacji. Nie jest bowiem możliwe zarządzenie sprawdzenia, w trybie określonym w art. 97 k.p.k., podanych w tym liście okoliczności, przez przesłuchanie w charakterze świadka, autora listu. Skoro więc nie można zweryfikować stopnia prawdopodobieństwa zawartych w tym liście informacji, nie mają one w postępowaniu o wznowienie żadnej wartości dowodowej.

W tym miejscu konieczne jest podkreślenie, że do postępowania o wznowienie nie należy poszukiwanie dowodów. Nie jest więc dopuszczalne przed podjęciem ewentualnej decyzji o wznowieniu postępowania, wdrażanie w trybie art. 97 k.p.k. takich czynności dowodowych, które z istoty należą do postępowania przygotowawczego..

Oceny wartości dowodowej informacji zawartych w liście, który miał otrzymać skazany, dokonać trzeba poprzez ich konfrontację z materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Łańcuch poszlak analizowany przez sądy orzekające w sprawie wykluczyły inną wersję zdarzeń, niż zaprezentowaną w pisemnych motywach ich rozstrzygnięć. Fakt planowanego przez ofiarę spotkania ze skazanym, niemożność przekonującego wytłumaczenia swego zachowania, obecność krwi pokrzywdzonej w samochodzie skazanego oraz śladów DNA skazanego na ubraniu pokrzywdzonej, istnienie motywu po stronie skazanego (niemożność zwrotu pieniędzy pożyczonych mu przez pokrzywdzoną), wyłączają możliwość odmiennego rozstrzygnięcia co do winy B. K.

Należy dodać, że problem sprawstwa skazanego był przedmiotem analizy całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, dokonanej zarówno przez sąd orzekający merytorycznie jak i sąd drugiej instancji, a w postępowaniu kasacyjnym także przez Sąd Najwyższy.

W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do wznowienia postępowania, Sąd Najwyższy oddalił wniosek.

kc